

הידברות

יוני אמת

פרשת יתרו | גליון 287 | כ"ב שבט תשע"ז

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

הפצת העלון - 073-2221388
www.hidabroot.org

העלון מוקדש לאנשי החסד העומדים ליסין הידברות

בביבי הילל ומשפחתו | גאוטה עופר ומשפחתו | בלמס הוד ומשפחתו
אברהמוב גרשון ומשפחתו | שרבת שלום ומשפחתו | זכריה יאיר ומשפחתו
אנדיבו מאיר ומשפחתו | בן צבי אברהם ומשפחתו | רימון חנון ומשפחתו
לע"נ פונגדה בן טורי | לע"נ מטילדה בת רבקה
להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש	מוצאי שבת	כניסת השבת	ישראלים
18:44	18:04	16:52	ירושלים
18:42	18:06	17:08	תל אביב
18:42	18:05	16:59	חיפה
18:45	18:07	17:10	באר שבע

בחסות יקבי ירושלים

השקעה עם תשואה בטוחה

לא לחינם נקראה הפרשה שבה מופיע מתן תורה על שמו של יתרו. ללמדנו את התכונה הנעלית שזיכתה אותו לכך

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

הפרשה בה נכתב מעמד מתן תורה וקבלת המצוות נקראת על שמו של אדם מיוחד, שיש ללמוד ממנו מסירות נפש לאמת מהי.

רש"י מביא את דברי חז"ל, כי יתרו היה ראש כמרי העבודה זרה בארצו, ופירש לו מעבודה זרה ונתגייר ונידוהו מאצלם. נשווה לעצמנו את גודל המאורע: האדם הבקי בכל פולחני הגויים, זה שעל פיו יישק כל דבר ועניין הנוגע לענייני העבודה הזרה - מגלה את השקר שבעבודת האלילים ומחליט להכריז על כך ברבים והניח את גלימת הכמורה. מאותה שעה, לא רק שהפסיד את מעמדו הרם, גם נידוהו, נידו את משפחתו, גירשו את בנותיו, והוא הפך למוקצה מחמת מיאוס בפי כל אנשי מקומו. ניתן להבין כי יתרו העדיף את האמת האלוקית על פני הכבוד המלווה בשקר, אך כשראה מה קרה למעמדו ולמצב משפחתו, בנקל היה יכול לומר לעצמו: וכי זו תורה וזו שכרה? האם הצעד הגדול שעשיתי לכבוד ה' היה נכון להיעשות אם הגעתי למצב כזה?

אולם יתרו בחר להתעלות מעל השיקולים הפרטיים, ולתת את כל יתרו באמונתו התמימה בבורא עולם. והנה, התגלגל הדבר, שדווקא כתוצאה מגירוש בנותיו מבאר המים, באה לו ולזרעו אחרי גדולה נפלאה להימנות על משפחת אדון הנביאים ומבחר המין האנושי. שהרי בא משה והושיענו, ואמר יתרו (ב. כ.): "ואין, למה זה עזבתן את האיש, קראן לו ויאכל לחם". ולבסוף זכה

בחתיך שעלה להר סיני והוריד את התורה לכלל האנושות והיה אדון הנביאים: משה רבנו!

באותם רגעי קושי שבו הורד ממעמדו הרם, יתרו בוודאי לא שיער איזו זכות תיפול בחלקו להשיא את בתו לבחיר הנביאים. אולם הקב"ה אינו מקפח שכר כל בריה, ומעניק לכל אחד את שכרו השלם בעת ובמועד הנכונים.

זכה יתרו לדבוק בעם ה', להשיא את בתו למשה רבנו, ליוזם את מוסדות המשפט בישראל של שרי האלפים, המאות, החמישים ועשרות - ואף הפרשה של מתן התורה נקראת על שמו. כל זאת ממה? מכך שלא התיירא להעמיק חקר, להבין ולהכריז כי יש בורא לעולם ועם ישראל הוא בחירו. אך בכך לא די: כאשר הבין שכל פולחן עבודת האלילים - הבל הוא ואין בו ממש, היה מוכן לשלם מחיר כבוד עבור דבוקתו באמת האלוקית, מבלי להתלונן ומבלי לרטון. כאשר המחשבה מצטרפת למעשה כזה, אכן ראוי לאדם כזה לזכות בכל המתנות הגדולות שזכה בהן.

ומכאן ילמד כל אדם, שאם דבק הוא באמת האלוקית, עולה ומתחזק בתורה ויראת שמים, עוסק בתורה ובתפילה ומתאמץ לתקן את מידותיו, גם אם בתחילה נראה כי כתוצאה מכך הוא מפסיד משהו חברתי או כלכלי, בסופו של התהליך יגלה שדווקא מהקשיים ומההרחקה החברתית לכאורה, באה ההצלחה הגדולה בתחום זה או בתחום חשוב אף יותר, שהוא אפילו לא העלה בדעתו שזיכה לה. שהרי מהליכה בדרך ה', לא מפסידים. שבת שלום.

שאל את הרב

זאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

או כלי אוכל. אבל בבזילר שהמים חוממו ע"י החשמל, שזה אש - אסור להשתמש במים אלה כיון שבפתיחת הברז נכנסים מים קרים לדוד, ונמצא מבשל אותם עם המים החמים שבדוד. ובכל זאת במקום צורך גדול אפשר להקל, וכגון לתינוקות ולחולים.

● האם מותר להשתמש במים החמים מהבזילר בשבת, כשהוא כבוי (למשל, בשבת בבוקר)?
ההבדל בין הבזילר לדוד שמש הוא, שהמים שבדוד שמש חוממו ע"י השמש ואין איסור להשתמש במים אלו בשבת לרחיצת פנים וידיים

סעודה ראשונה, מותר לרחוץ את כלי הסעודה, גם אם יש להם כלים נוספים, כיון שלא ניכר שזו טרחה עבור ימי החול. אבל לאחר סעודה שלישית, או אפילו לאחר סעודה שניה שאין אחריה סעודה בבית - אסור לרחוץ את כלי האוכל.

● האם מותר לשטוף את הצלחות בשבת לאחר הסעודות, כאשר יש לנו צלחות נוספות בארון שיכולות לשמש לסעודה הבאה?
אסור להכין משבת לחול גם במלאכות המותרות בשבת. אבל לטרוח לצורך השבת - מותר. לכן, לאחר

ב-27/2 א' באדר זה הולך להשתנות אצלך...
פרטים בזה העלון

נקיון בית עבודה ילדים לחץ

העלון טעון גניזה | נא להימנע מקריאת המודעות הפרסומיות בשבת

אורית שואלת: "שלום וברכה. מה אתה חושב על האנשים הפראניים מהודו שטוענים שהם לא צריכים אוכל כדי לחיות? והאם הדבר מותר? תודה"

שלום וברכה אורית, ותודה על שאלתך. מבחינה מדעית, גופו של האדם מסוגל לחיות עד שבוע ללא מים, ולרוב עד חודש אחד ללא מזון, אך "הצום המתועד הארוך ביותר היה ב-1981 בו נפטר קירן דורהטי (Kieran Doherty) האירי שהפגין בצום במשך 73 יום". בהודו קיימות אמונות טפלות רבות, אחת מהן נקראת "פראנה", זו אמונה על אנרגיית חיים שנמצאת בכל מקום וניתנת לניצול בידי אנשים "רוחניים" שהתנתקו מחיי החומר. ההודים

האם יש בהודו אנשים שחיים ללא מזון?

שמעתם על אנשים הטוענים כי הם מתקיימים מאנרגיית שמש בלבד?

המאמינים באמונה זו סבורים שבכוחם לחיות ללא מזון, ובדומה לצמחים, טוענים שהם שורדים אך ורק מאור השמש והאוויר. אך כל מי שחוקר ברצינות טענה זו יגלה מהר מאוד את חולשתה. זאת משום שהאנשים הפראניים מגדירים בעצמם מה נחשב למזון. כך לדוגמה, מצאתי עדות של אדם פראני שכתב שהוא אינו צורך מזון מוצק, אך בכל זאת שותה לעתים מיצים דברים קלילים, כך כתב במאמרו: "אם הפראני בוחר לאכול, הוא עושה זאת אך ורק משיקולי טעם ולרוב הוא יבחר שלא לאכול אוכל מוצק, אלא לשתות מיצים שונים דברים "קלילים" ובעלי מינימום קלוריות". כך שגם לגרסתם, אנשים אלה צורכים מידי פעם קלוריות וויטמינים שמאפשרים את הישרדותם, אך כמובן עושים זאת רק מ"שיקולי טעם"...

אך ישנם אנשים פראנים שטוענים שהם חיים ללא מזון ושתייה כלל. המקרה המפורסם ביותר שתועד עד היום היה של איש הודי זקן בן 83 בשם פרלהאד ג'ני, אשר טען כי לא אכל ולא שתה מזה 70 שנה. הוא נחקר בידי מדענים הודים, אך לא יותר משבועיים בסך הכל. כאשר האבסורד

הגדול בניסוי היה, שגם בתוך שבועיים קצרים אלה "נעלם" הזקן מעיני המצלמות, יצא מידי פעם "לטייל" לבדו בחוץ, ואפילו התקלח וגרגר מים! (אך לטענתו לא שתה מן המים כמובן)...

אפילו בקריאה לא מעמיקה קל להבחין שה"מחקר" לא נעשה באופן אמין, והמדענים ההודים שערכו אותו היו בעצמם נציגים של דת זו אשר רצו להוכיח את האמונה באנרגיות, לכן תיעדו את המקרה באופן מאוד לא ביקורתי, ולא עקבו במשך 24 שעות רצופות אחרי אדם שטוען כי הוא צם במשך 70 שנה.

קל להבין מדוע רוב הסיפורים על היכולת הזו - מזוייפים. לא חסרים בעולמנו זיופים ורמאויות של מכשפים ו"בעלי כוחות" למיניהם, אשר גם הצלמים וגם ה"מדענים" הלא מוכרים שבוחנים אותם - מתעלמים מן העובדות כדי לזכות בפרסום. ברוב המקרים, הודים זקנים אלה מאמינים בעצמם בשקרם, ולא מבחינים בכשלי ההיגיון שלהם (כמו בציטוט הראשון של הפראני שאוכל מידי פעם בשביל ה"טעם").

המשך בעמוד 5

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

סרט בורקס: על החובה לבדל מאפים חלביים

עם בשר גם ללא עשיית היכר (פתחי תשובה סימן צ"ד יורה דעה ס"ג א). אולם כאשר אופים עוגה או עוגיות חלביות - יש להודיע לבני הבית על כך, ובפרט בחנויות צריך להודיע ע"י שילוט גדול וברור שעוגות ועוגיות אלו חלביים ולשים אותם במחלקה נפרדת מהפרווה.

לחמניות מתוקות

אין לאפות לחמנייה מתוקה בחלב, משום שיש דרך לאכול לחמניות אלו עם מאכלי בשר.

סימון חיצוני

רבנו הבן איש חי זיע"א (פרשת שלח אות יז) כתב, שבערים יש המוכרים סמבוסק חלבי ללא שינוי בצורתו. אך צריך לדעת שכיום הדבר שונה כפי שביארנו לעיל, שיש רגילות לבני אדם לצורה מסוימת, כגון: צורה משולשת מסמלת את היותו חלבי ומרובע זה פרווה, ולכן כתב מרן רבנו עובדיה יוסף זיע"א בספר הליכות עולם (חלק ז) להקל לייצר ללא שינוי צורה היכן שכתוב על עטיפת המאכל שהוא חלבי. ויש לכתוב "חלבי" במקום ניכר ובוולט לעין.

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים: 073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

שלט על מקום העוגות החלביות "חלבי", וגם השקיות שונות ורשום עליהן 'חלבי', כדי לצאת מכל חשש. כך נוהגים בכל הארץ במקום שיש הכשרים מהודים, ולא שמענו מי שמפקפק בזה. אף כשהגבינה ניכרת ואין הדרך לאוכלה עם בשר, היות ויש גם בורקס של תפוח אדמה שאוכלים אותם עם בשר, ואם היו עושים בורקס גבינה באותה צורה מרובעת, יתכן מצב שבו כל הגבינה מכוסה בבצק ואינה ניכרת, ובנקל יבואו לאוכלם עם בשר, ולכן המנהג לעשותם משולש דווקא.

אופנים המותרים

ישנם כמה אופנים שיהיה מקום להתיר אפיית לחם חלבי או בשרי:

א. לספרדים: כאשר אופה עיסה בחלב או בבשר בכמות מועטת כדי אכילה בבת אחת לכל אחד ואחד מבני הבית - מותר. והאשכנזים מקילים לאפות באופן שבו ביום נאכל.

ב. כאשר משנה את צורת הפת ועושה היכר ניכר מותר, וכפי שראינו שזה סיבת ההיתר באפיית בורקס חלבי.

עוגות ועוגיות

עוגות ועוגיות חלביים שנאכלים לקינוח מותר ללוש אותם בחלב, כיוון שאין דרך לאכול אותם

חז"ל גזרו לאסור אפיית לחם חלבי, דהיינו לערב חלב בעיסה כדי לאפות ממנה לחם, והוא הדין לחם בשרי, מפני שהלחמים הרגילים הם בדרך כלל פרווה, ולחם זה אינו ניכר עליו שהוא בשרי או חלבי, ויבוא לאכול עם המין השני, לכן גזרו שלא יאפו לחם רגיל עם חלב או בשר אלא אם כן ישנו את צורתו בצורה ברורה וניכרת שידעו שהוא לחם חלבי או בשרי (שו"ע יורה דעה סימן צז סעיף א).

אם כן, מה ההיתר כיום למכור או לאפות בורקס חלבי?

בזמנינו, למעשה, כתב בשו"ת ודרשת וחקרת (חלק ד' יורה דעה סימן ג') שעיקר ההיתר למכור בורקס חלביים הוא משום שכל המאפיות הכשרות מתחייבות לאפות את הבורקס החלביים בצורת משולש דווקא, וכן נוהגים. בנוסף, חייבים לשים

ליויי טלפוני בדרך לטירה
תחברני: 02-6301516

~ mit@htv.co.il ~

כל הכבוד
שמור לך

אם את אמיץ אפיון מאכזב

הנבואה שמגשימה את עצמה

המהר"ל מלמד אותנו, שאם אדם פוחד מדבר מסוים -

הוא מושך על עצמו את הדבר ע"י הפחד!

יתר על המידה מן העניות, הריהו נותן לעניות מקום לפעול בו, "ובא אליו הדבר".

כך אמר איוב, "וְאֲשֶׁר יִגְרַמְתִּי יָבֵא לִי" - הדבר שאני פוחד ממנו יבוא לי, דווקא משום שאני פוחד ממנו! עוד כותב המהר"ל: "וגם דבר זה עצמו, שהוא הנפילה, אמרו הראשונים, שהיראה מזה מביא לידי זה. כי אם ייקח אדם לוח אחד של עץ, ומניחו על הנהר לעבור על הנהר, מן הקצה אל הקצה, קרוב הוא אל הנפילה כאשר עובר עליו. ואם הוא מונח על הארץ, לא היה נשטט רגליו ממנו. וזה בשביל כי המחשבה שמחשיב על הנפילה פועל באדם, כי השכל הוא הפועל הגמור, ומכל שכן דבר זה, כאשר הוא מתיירא שלא יעני, שהמחשבה והשכל הוא פועל באדם ומקבל עניות". ("חידושי אגדות" ב"מ לג) המהר"ל מביא דוגמא לכוחו של הפחד - אם אדם יניח קורה מגדה אחת של נהר אל הגדה האחרת, וינסה לפסוע על הקורה - יש לו סיכויים רבים מאוד ליפול. אם אדם יניח קורה זהה על האדמה, לא תהיה לו בעיה לפסוע עליה. הוא לא יפול. מה גורם להבדל? הפחד. הבעיה איננה במצב האובייקטיבי של הליכה על קרש צר, אלא בפחד של האדם, שהוא האשם האמיתי בנפילה. מאחר שהאדם פוחד ליפול, הוא גורם לעצמו ליפול.

לא דואג לאחרים? - הגלגל מסתובב, ויום אחד אתה תגיע למצב שתזדקק לאחרים שידאגו לך. המהר"ל כותב על עניין זה: "כל המקיים בעצמו כך בא לידי כך, פירוש - כי האדם בקל פועל בעצמו יותר ממה שיפעל בזולתו, כי כאשר הוא פועל בעצמו אין דבר מתנגד לו, לא כאשר יפעל בזולתו כאשר המקבל מתנגד לו אין מניח לפעול בו. וכאשר הוא מתיירא מן עניות, הרי ייתן לעניות מקום לפעול בו ובא אליו הדבר. וכמו שאמר איוב "וְאֲשֶׁר יִגְרַמְתִּי יָבֵא לִי", כי כאשר הוא ירא מן דבר אחד והוא בעצמו מקטין עצמו לפני אותו דבר שהוא ירא ממנו, בזה פועל בו אותו הדבר עליו".

האדם "בקל פועל בעצמו יותר ממה שיפעל בזולתו" - האדם יכול לפעול על עצמו יותר מאשר על זולתו, שהרי הזולת הוא בעל בחירה וביכולתו להתנגד. כאשר אדם חושב מחשבות מסוימות, הוא משפיע בכך על עצמו השפעה גדולה, ישירה ובלתי נמנעת. אדם שמחליט להעדיף את אבדת עצמו על פני אבדת אביו או רבו, עושה זאת בשל הפחד להפסיד כסף. הוא יאלץ להקדיש זמן לחיפושים, ובזמן הזה לא יוכל לעבוד. כמו כן, מאחר שיחפש אחר אבדה של משהו אחר, הוא יזניח את החיפושים אחר האבדה שלו, ולא ימצא אותה, ויפסיד. זהו חשש כללי של אותם אנשים, שאינם מוכנים להקדיש עבור האחרים מכספם ומזמנם. המהר"ל מגדיר זאת כפחד מפני עניות, "הוא מתיירא מן עניות". ממשך המהר"ל ואומר, שאם אדם ירא מפני דבר כלשהו, הוא עצמו נותן לאותו דבר אפשרות לפעול עליו. אדם שמתירא

הגמרא במסכת בבא מציעא (לג ע"א) כותבת כך: "אבדתו ואבדת אביו, אבדתו קודמת. אבדתו ואבדת רבו, שלו קודם..." אם אדם איבד חפץ מסוים, וגם אביו איבד באותו זמן חפץ, ואין האדם יכול לחפש אחר שתי האבדות - איזו מהן יחפש, את אבדתו או את אבדת אביו?

אבדתו של האדם קודמת לאבדת אביו. והסיבה לכך היא: "אמר רב יהודה אמר רב: נאמר בפסוק "אֶפְסָ כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיוֹן" (דברים טו, ב) - שלך קודם לשל כל אדם".

אם תטפל כל הזמן בצרכיהם של האחרים, מה יהיה איתך? אם תיתן הכול לאחרים (-כסף, זמן וכד'), לא יישאר לך עבור עצמך. אבל הגמרא ממשיכה ואומרת: "ואמר ר' יהודה אמר רב: כל המקיים בעצמו כך, סוף בא לידי כך." מהו "כל המקיים בעצמו כך סוף בא לידי כך"? מפרש רש"י: "כל המקיים בעצמו כך - אף על פי שלא הטילו עליו הכתוב, יש לאדם ליכנס לפני משורת הדין ולא לדקדק 'שלי קודם' אם לא בהפסד מוכח. ואם תמיד מדקדק, פורק מעליו עול גמילות חסדים וצדקה, וסוף שיצטרך לבריות".

התורה אמנם לא חיבה את האדם לדאוג לזולתו לפני שהוא דואג לעצמו, אבל מן הראוי שהאדם יעשה כן, לפני משורת הדין, אלא אם כן מדובר בהפסד גדול. אם אדם יחשוב תמיד על עצמו לפני אחרים, הוא לא יעסוק כלל בגמילות חסדים ובעזרה לזולת. מדגיש רש"י, שאדם כזה - שדואג רק לענייני עצמו - סופו שיצטרך לבריות. לא רק שהדאגה המתמדת לענייני עצמו לא תעזור לו להגיע להצלחה גדולה, אלא שהוא יזדקק לחסדי הבריות.

יש כאן הנהגה שמימית של מידה כנגד מידה: אתה

סוד הנישואין

מאת הרב זמיר כהן

מהו לדעתכם המצב הטבעי בחיי בני הזוג, "שלום בית" או "אי שלום בית"? כאשר העליון שאלה זו בציבור, הדעות כצפוי היו חלוקות. אלה הכריזו בטחה: "אי שלום בית!" בעוד האחרים מביטים בהם בתמיהה וכמו נחפים בהם: "שלום בית!"

אך נשאל שאלה אחרת: "רכב חדש היוצא מהארזיה, מהו מצבו הטבעי, רכב נוסע או רכב מושבת?" - הרוב המוחלט ישיבו: "רכב נוסע!"

התשובה הנכונה היא: אם נתדלק ונשמך אותו, מצבו הטבעי הוא רכב נוסע. אך ללא דלק ושמיים, מצבו הטבעי הוא רכב מושבת.

נוסחה פשוטה זו, הנכונה וברורה לכל

כשמדובר ברכב, נכונה שבעתיים בחיי בני הזוג. ועדיין באמור עד כאן, היה ניתן לכאורה לסיים את עיקר ההדרכה לזוגות הנישואים, ומה שנותר לנו הוא רק ללמוד כיצד "מתדלקים ומשמנים" את מערכת הנישואין.

אולם אי אפשר להתעלם משאלה חשובה הצפה ועולה מאליה: הרי גם אם ניתן ונעניק כראוי יחס הולם ומתחשב בדיוק לפי צרכי בת או בן הזוג, עדיין ישנן הפרעות הנובעות כתוצאה מדעות שונות בין בני הזוג, רצונות אחרים ושאפויות

"עזר" או "כנגדו"?

היסוד לבניית שלום בית בין בני הזוג הוא ההבנה כי השוני ביניהם הוא היתרון הגדול בקשר

הרבה שיכלו להפיק מהניגוד שביניהם, וחיי הנישואין עולים על שרטון.

משום כך, תחילת העבודה בשלום בית היא להבין שהחסרון הזה כביכול, של הבדלים בדעות ובדפוסי ההתנהגות, הוא דווקא יתרון. כך למשל, המתניות הנשית, השואלת ומבררת ומהססת טרם הכרעה גדולה של רכישת דירה או פתיחת עסק, ממתנת לטובה את המהירות ולעיתים אפילו הפזיזות הגברית המבקשת להחליט ולקבוע עובדות. והתוצאה נפלאה לשניהם. שהרי אם הוא היה חותם על חוזה הרכישה לפני הוספת הדרישות וההסתייגויות של רעייתו, היה עלול לקבל החלטה שגויה ואפילו מזיקה. ואם היא היתה אמורה להחליט לבדה, הרי יתכן שמרוב חששות לא היתה העסקה יוצאת לפועל, והיו מפסידים את ההזדמנות להתקדם בחייהם. ומעתה מאיר הכתוב: "אֲעִשֶׂה לוֹ עֵזֶר - כַּנְגְדוֹ", וסלולה הדרך אל האושר בחיי הנישואין.

מנוגדות. זאת, כאשר כל צד בטוח בוודאות כי הצדק עמו, והטוב ביותר לזוגיות ולמשפחה יהיה רק אם זולתו יחשוב וירצה כמוהו. כיצד ניתן להתמודד עם דעה מנוגדת לדעתי בהתנהלות הבית, כאשר לי ברור שהצד השני טועה? לכאורה נראה כי המוקש המסוכן הזה בלתי ניתן לנטרול. אולם זוהי הטעות הגדולה. לראות את הדעה השונה כמוקש מפריע שיש לסלקו. לא לחינם אמר הקב"ה בעת יצירת המערכת הזוגית: "אֲעִשֶׂה לוֹ עֵזֶר כַּנְגְדוֹ" (בראשית ב, יח), דבר שאינו מובן לכאורה:

וכי איזו עזרה יש לו ממנה אם היא כנגדו?

אולם רעיון עמוק מסתתר בדבר. אעשה לו עזר באמצעות היותה כנגדו. היא תהיה בעלת גישה ודעה שונה, משום שרק כך הם יאזנו איש את אשתו ואשה את בעלה, כאדם אחד מושלם הרואה את שני צדדי המטבע, שוקל כל פרט משני היבטיו, ומגיע להחלטה נכונה במדויק.

אולם אם הבעל נעלב מדעתה השונה של רעייתו, וגם היא חשה נפגעת משום שאינו מסכים לדבריה מיד, הרי שניהם החמיצו את התועלת

FHT - שיטת הרב פנגר להעצמה אישית, ניקי רעלים רוחני, ריפוי טבעי וטיפול במחלות פיזיות באמצעות מגע יד.

לרכישת ספרי הרב פנגר חייגו להידברות שופס: 073-222-12-50

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן: המדריך המלא לנישואין מאושרים, לרכישה חייגו להידברות שופס: 073-222-12-50

אוהבים את הידברות? עונג שבת?

הירשמו עכשיו וקבלו עלונים לחלוקה עם שליח עד פתח הבית!

חייגו עכשיו < 073-2221388

כוחה של תפילה

אישה צדיקה נוהגת ללקט שמות של חולים מדפי העיתונים ולהתפלל עבורם. לאחר כמה שנים שהיא מתמידה במנהג, מעמידים אותה בפני האפשרות שלפחות מחצית מהאנשים עליהם היא מתפללת – כבר עברו מן העולם. למרות זאת היא ממשיכה במנהגה, וכבר יש המכנים את פנקס השמות שלה "פנקס חולים ויזכור". היא שומרת את הפנקס מכל משמר עד שיתברר לכולם – שהוא זה ששומר עליה...

מתפללת, נמצאים כבר עשר שנים בעולם שכולו טוב... "אבל מה בכך", הוסיפה אמא אחרי דקות אחדות של שתיקה, "איני חושבת שיזיק להם אם אתפלל עליהם, גם בשמים יהיה טוב לנשמתם אם אתפלל לרפואתם".

כולנו פרצנו בצחוק, כאילו היא השמיעה בדיחה. היא כמעט נעלבה, אבל אנחנו חיבקנו ונישקנו אותה באהבה אין קץ. תודו שאינכם יכולים שלא לאהוב אישה מתוקה ותמימה שכזו.

תתפלא, אבל מאותו היום כולנו נרתמנו לגיוס שמות לפנקס בית החולים, שכעת כונה על ידי אבי "פנקס חולים ויזכור" לקול מחאותיה הקלושות של אמא. אבי פשוט נהנה להתבדח ולעשות חשבונות האם יש בפנקס יותר חולים או יותר נפטרים. האמת שגם מחאותיה של אמא לא היו ממש אמיתיות, בסך הכל גם היא נהנתה מכך שהפנקס שלה נמצא בראש ובלב של סביבתה.

ערב אחד קיבלה אמא אירוע מוחי. היא הובהלה לבית החולים, והרופאים הודיעו שסיכוייה לחיות – אפסיים.

הידיעה התפשטה במהירות בקרב כל בני המשפחה, אחדים רצו לבית חולים ואחרים רצו לבתיהם של רבנים לבקש ברכה.

התקשרנו כמובן לעיתון לפרסם מודעת "בקשו רחמים", ואגב כך, נזכרנו שלמחרת לא יהיה מי שיתפלל עבור החולים והנפטרים בפנקס של אמא. החלטנו לעשות זאת במקומה, שיעמוד הדבר לזכותה.

אבי היה אומלל ביותר. כמה שהוא נמרץ ושמח בדרך כלל, קומתו שחה לנוכח מצב אמא, אליה הוא קשור בלב ובנפש. תמיד אמר, שבלעדיה אינו יכול להחזיק רגע, והדבר ניכר היטב. הוא לא תפקד והסתובב הלום צער.

למחרת החמיר המצב, וכמה מאחייני הנשואים החליטו לערוך ערב תפילה לרפואתה. הם תלו מודעות בשכונה וקבעו מקום בבית הכנסת המרכזי.

באותו יום ישבנו כל האחיות בבית החולים מחוץ למחלקת טיפול נמרץ והתפללנו. נוכחנו

בגללו

הוא כמעט אינו מוצא זמן לדבר איתה, כי היא עסוקה ב"פנקס בית החולים" שלה. כך הוא כינה את הפנקס עמוס השמות שממנו הייתה קוראת בכל יום.

עם זאת, אבי היה הספק הראשי של השמות, שכן המקור היחיד שלה היה העיתון היומי שעליו הם מנויים, ואבי השיג מודעות "בקשו רחמים" מעיתונים אחרים ומלווחות מודעות בבתי כנסת. כזה הוא אבי, יכול לקטר כמה שהוא רוצה, אבל כשאמא רוצה משהו, הוא ירוץ בשבילה עד קצה העולם.

באחת מסעודות השבת אמר לפתע אבי, שישנו סיכוי רב כי חלק ניכר מהאנשים הכתובים בפנקס כבר אינם בין החיים. אמא הזדעקה ואמרה: "איך אתה מדבר?"

ברגע הראשון הוא השתתק, והיושבים סביב השולחן עיכלו את הדברים. לפתע אמרנו כולנו: "הוא צודק, הרי כתובים שם אנשים שלפני חמש-עשרה שנה היו זקנים, חלק מהם ודאי כבר נפטרו, והיא עדיין אומרת תהילים לרפואתם..." עינייה של אמא התמימה והמקסימה התמלאו דמעות, והיא אמרה: "ככה אתם אומרים... ייתכן שהם נפטרו...?"

זה היה רגע כל כך נוגע ללב. אמא, שבעצמה אינה אישה צעירה, הורידה דמעות. היא לא העלתה בדעתה שהאנשים ששללומם היא

ה

סיפור שלי

הוא סיפור מופלא. כל מי שמע אותו אומר שמצווה לפרסמו.

מדובר באמא, אישה צדיקה ומיוחדת במינה, שכל ימיה עשתה רק טוב לאנשים וגמלה עמם חסדים. מעולם לא הוציאה מפה דבר שהוא בגדר לשון הרע, כמו מלאך שכולו טוב.

הוריי כבר חיתנו את כל ילדיהם. יש להם עשרות נכדים וגם מספר נינים, והם בשלב שבו קוצרים את הנחת.

לפני כחמש-עשרה שנה ראתה אמא מודעה בעיתון חרדי: "בקשו רחמים בעבור אישה שנמצאת במצב קשה".

היא רשמה את השם בפנקס והחלה להזכיר את השם בתפילותיה.

מאז, בכל פעם שראתה שם בעיתון, בלוח מודעות ברחוב או סתם שמעה מחברותיה, הייתה כותבת בפנקס ומזכירה בתפילותיה.

כשאני מדברת על תפילות, הכוונה לתפילות היום-יומיות וכן תהילים שאמרה בכל יום על פי חלוקה לימי השבוע; לאלו נוספו עם הזמן תפילות כמו פרק שירה, שלגבי אנשים מפרסמים 'הבטחת' לפרסם ונושעתי, אבל היא התפללה בלי לפרסם דבר על משפחתה ועל כל האנשים הכתובים בפנקסה.

תוך מספר שנים מנה הפנקס הזה מאות שמות, שאותם הייתה קוראת בכל תפילה, מה שהיה מאריך את זמן התפילה באופן משמעותי ביותר.

אבא שלי נהג להתבדח על המנהג הזה, וטען כי

• תפילה מיוחדת לנל יעוונה
• תקיעת שופר
• שי לנל משתתף/ת
• שי יקר ערך לנל מארגן/ת

במלפון אחד גם את/ה זוכה:

073-2221240

052-9551588

הרב המקובל **יצחק בצרי**

ומשוח הלבבות **מרדכי לוי**

גיעו אליכם

לשיעור מרומם ותפילה מיוחדת

לזכות...
רבי שמעון בר יוחאי אומר:

"כל המזכה לאחרים
אותה הזכות עומדת לו

ואינה סרה ממנו" (נדרה: דף ל"ד)

האם יש בהודו אנשים שחיים ללא מזון?

רוב הפראנים עליהם קראתי צמים למעשה רק שמונה ימים עד שבועיים, ואז צורכים מזון רך ומיצים שונים ל"טיהור הגוף". זהו אורח חיים שאינו בריא, אך אפשרי בהחלט. עם זאת, מובן שאנשים אלה יתקשו להיות פעילים. מסיבה זו הפראנים יושבים שעות רבות ביממה בבטלה ללא כל תנועה, ומתמצים זאת בטענה שהם עוסקים במדיטציה כדי לצרוך אנרגיית שמש...

עלינו להתרחק ממעשי הגויים ודעות כחזות, ובפרט מוזיקות. התורה דורשת מאיתנו: "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם" (דברים ד, טו), לכן כל אדם חייב לשמור על בריאותו התקינה של הגוף שהקב"ה נתן לו כפיקודו, פירוש הדבר שיש לשמוע לעצות הרופאים והדיאטנים, ולצרוך את אבות המזון וכל הוויטמינים הדרושים לקיומנו התקין והפעיל. מה גם שיש מצוות רבות וברכות הקשורות במזון, המקרבים אותנו לקב"ה. רק לא יפריז האדם בסעודות וחיפוש תענוגות, ולא ייטה לאף קיצוניות.

כך כתב הרמב"ם בהלכות דעות (פרק ג, א), ונראה שהזכיר שם בדבריו את אורחות ההודים הנזירים עובדי הכוכבים: "שמא יאמר אדם, הואיל והקנאה והתאוה והכבוד וכיוצא בהם דרך רעה הן ומוציאים את האדם מן העולם, אפרוש מהן ביותר ואתרחק לצד האחרון, עד שלא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא ישא אישה ולא ישב בדירה נאה ולא ילבש מלבוש נאה, אלא השק והצמר הקשה וכיוצא בהן, כגון כהני העובדי כוכבים - גם זה דרך רעה היא ואסור לילך בה. המהלך בדרך זו נקרא חוטא... כך אמרו חכמים: 'לא דייך מה שאסרה תורה אלא שאתה אוסר עליך דברים אחרים' (ירושלמי נד, ט, א). ובכלל זה אלו שמתענים תמיד אינם בדרך טובה. ואסור חכמים שיהא אדם מסגף עצמו בתענית. ועל כל הדברים האלו וכיוצא בהן ציווה שלמה ואמר: 'אל תה' צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם' (קהלת, ז, טו)."

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

להמתין שהוא ישוב לדבר ולומר לו שהוא יכול להפסיק את התפילה, כי סבתו כבר אינה בין החיים.

אבל אחייני היה שקוע בתפילה והמכשיר הסלולארי היה מונח לו על הסטנדר. שמענו אותו זועק בקול יחד עם מאות מתפללים אחרים: "משכיל לדוד בהיותו... קולי אל השם אזעק... אשפוך לפניו... צרתי לפניו אגיד".

קול התהילים פשוט הרקיע שחקים וחשבתי לנתק ולהתקשר שוב.

ובדיוק אז אנחנו רואים תכונה סביבנו, רופאים ואחיות עם ציוד החייאה רצים לחדר של אמא. נכנסנו פנימה וראינו שמיטתה מוקפת רופאים. הבטתי במסך ובאורח פלא ראיתי שם תנועה.

אמנם קלושה, אבל תנועה. הם החלו בהחייאה, ואנחנו הורחקנו מהמקום.

הצטרפנו לציבור בתפילותיו, בכינו וזעקנו לקב"ה, לא היה איכפת לנו מה קורה סביבנו.

לאחר דקות ארוכות יצא הרופא, אותו רופא שהודיע על מצבה הנורא של אימא, והודיע לנו שלאמנו קרה נס, אחת האחיות חשה בתזוזה,

אמא שבה לגלות סימני חיים. "כעת ייצבנו את מצבה. היא אמנם במצב לא קל, אבל יצאה מכלל סכנה".

לא נכביר במילים. אימא שרדה את האירוע המוחי, חזרה הביתה, ולאחר שיקום מסיבי שארך חודשים היא הולכת, מדברת ומתפקדת באופן המתאים לגילה. היא אמנם נוטלת תרופות מתאימות, אבל מלבד זאת הכל כשורה.

ושוב איננו צוחקים על פנקס החולים והנפטרים. אנו יודעים היטב שכל אלפי האנשים שלרפואתם התפללה אחי פטירתם, באו לכיסא הכבוד ונשאו תחינה לבורא העולם שישאיר את האישה הזו בחיים. אליהם הצטרפו יושבי הארץ, שנשאו תפילה להחלמתה. כמותה, הם לא ידעו שהיה זה אחרי מותה.

זה הסיפור ואין צורך להסביר את מוסר ההשכל שלו.

רק דבר אחד אוסיף: אמי אינה היחידה שמחזיקה פנקס חולים ונפטרים. כל בנותיה הולכות בעקבותיה, ואולי אחרי קריאת הסיפור הזה - כל בית ישראל.

בארץ החיות - חיות מספרות על עצמן, אוסף של חיות המספרות על עצמן סיפורים מרתקים, ממוזגים, צבעוניים ומלאים בהומור וברגש, נוגעים לחיי היומיום של ילדינו ועוזרים להתמודד עם נכס, קנאה, תחרות, פחדים, קשיים חברתיים, ועוד. עכשיו בהידברות שופס 073-222-12-50

לדעת, שמיטת קריאת שמות החולים והנפטרים גדולה משחשבנו. היינו צריכות לחלק בין שלושנו את הפנקס, וגם כך תפילתנו ארכה שעה ארוכה מכפי שאנו רגילות.

מובן שכל אחת מאיתנו הוסיפה לחלק שלה את שמה של אמי, בתוך שאר חולי ישראל (לא נעים, אבל לא יכולתי להימנע מהמחשבה על השורה "בתוך שאר נפטרי ישראל").

עצרת התפילה נועדה לשמונה בערב. בשעה שמונה וחמש דקות יצאו הרופאים והודיעו לנו שאמנו גוססת.

הם אפשרו לנו להיכנס. ראינו את מכשירי ההנשמה, כמעט לא ניתן היה לראות אותה, רק את קו הדופק שהלך והתעמעם עד שנעשה ישר לחלוטין.

אמי השיבה את נשמתה לבוראה.

בכינו בכי תמרורים במשך כעשר דקות, ואז אמרה אחותי: "צריך להודיע לאנשים שכבר אין על מה להתפלל".

היא לקחה את הטלפון הסלולארי וחיגה לבנה, שארגן את העצרת. לפני שסיימה לחייג לקחתי את הנייד וסגרתי אותו.

"מדוע את עושה זאת?" שאלה.

"שיתפללו", אמרתי. "מגיע לאימא שיתפללו עליה אחרי פטירתה, כפי שעשתה לכל אלפי האנשים הרשומים בפנקס שלה".

אחותי התנגדה, אך האחיות השלישית, השתקנית בדרך כלל, הכריעה את הכף לטובתי. "היא צודקת, אם יש מישהו בעולם שמגיע לו להציבור

יתפלל עליו גם אחרי פטירתו - זו אימא שהתפללה על ציבור שלם מדי יום ביומו בלי לדעת אם הם חיים או לא".

כעבור רבע שעה צלצל הסלולארי. על הצג הופיע מספר הטלפון של אחייני.

תלשתי מידיה של אחותי את הטלפון ועניתי לשיחה.

הוא שאל מה קורה.

"לא קורה כלום", אמרתי, מה שהיה נכון במקצת.

"יש כאן ציבור גדול שמתפלל על סבתא, אני מקווה שזה יעזור", אמר.

"מצוין", אמרתי, "שיתפללו, מגיע לה".

"אני רוצה להשמיע לכם את התפילה", אמר. העברתי את הטלפון למצב רמקול. הוא נכנס לבית הכנסת, ואנחנו שמענו את הזעקות הגדולות:

"קל נא רפא נא לה", ושלושתנו התפרצנו בכי נורא, שלא יכולנו להפסיקו. ידענו היטב שאמנו האהובה אינה בין החיים.

בשלב זה התחלתי להרגיש קצת נקיפות מצפון. איני יודעת אם גם אחיותיי חשו כך, אבל הרגשתי שאולי אנחנו משקרות לציבור שלם. החלטתי

שבת של עונג רוחני פרשת משפטים כ"ח - כ"ט שבט תשע"ז 24-25/2/17

שבת שכולה זוגיות וחינוך ילדים במלון היוקרתי ניר עציון

חדרים אחרונים!! הבטיחו מקומכם: 073-222-12-70 מספר המקומות מוגבל זמיר נהן ורוב אליהו עמר

”בבני ברק לא יפלו טילים!”

”מדוע אתה עושה כן?” שאלה פעם הרבנית, ורבי חיים הסביר: ”אני עושה כן, כדי להרגיע את תושבי בני ברק, שידעו כי בבני ברק אין מה לפחד! לפחדו!”

שחו הבריות זה לזה, ואחזו בספר התהלים... אך רבים מתושבי בני ברק רצו להסתופף ממש בצלו של רבי חיים. בכל פעם שהיתה נשמעת אזעקה בבני ברק היו רצים המונים לכוון ביתו של רבי חיים. והנה, נפתח חלון הבית, ורבי חיים מוציא את הגמרא מבעד לחלון ולומד, לעיני כל... ”מדוע אתה עושה כן?” שאלה פעם הרבנית, ורבי חיים הסביר: ”אני עושה כן, כדי להרגיע את תושבי בני ברק, שידעו כי בבני ברק אין מה לפחד! בבני ברק לא יפלו טילים!”

”וימאין לך הבטחון לומר זאת?” תמקה הרבנית, ורבי חיים חשף את הסוד: ”איני אומר זאת בחנם! בכל בקר אני קם שעה מקדם יותר, כדי להרבות זכות בלמוד התורה!” יש לזכור, כי רבי חיים נוהג לקום בשעה שתים בלילה! כלומר, בתקופת המלחמה, סדר יומו העמוס החל בשעה אחת בלילה! בנוסף, הגאון רבי נתן אייזנפלד, המקורב לרבי חיים, ספר שבימי מלחמת המפרץ הבחין בעגולים שחורים סביב עיניו של רבי חיים, כתוצאה ממעוט שנה. ואכן, זכות למוד התורה של רבי חיים והבטחתו של מרן ה'חזון איש' פעלו את פעלתם. בכל מהלך המלחמה לא נפל בתחומי העיר בני ברק ולו טיל אחד!

ומרבה אכלוסין. גוש ערים זה, ובמרכזו תל אביב, עמד על הכוננת של הצורך מבגדד, סדם חוסיין, שהצהיר חזר ונהצה, כי תל אביב תפוצץ! ברם, בעוד בתל אביב, ברמת גן, בכפר סבא ובפתח תקוה, בכל פעם שהיתה נשמעת אזעקה היתה בקלה אוהזות בתושבים, בעיר בני ברק היתה שוררת שלווה מוזרה. ”רבי חיים הבטיח!”

בתקופת מלחמת המפרץ מצאו תושבי בני ברק מחסה איתן תחת הבטחתו של הגאון רבי חיים, כי בבני ברק לא יפלו טילים! ”כך קבלתי ממרן ה'חזון איש'!” אמר רבי חיים. יש לציין, כי העיר בני ברק נמצאת בתחום גוש דן, שהוא רצף ערים צפוף

לרכישת הספר 'הרב חיים קנייבסקי' לילדים בהדברות שופס חייגו: 073-222-12-50

מה בפרשה?

הערה: התשובות בכתבי מלא

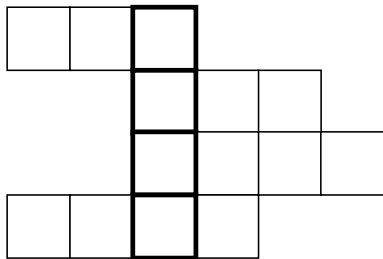
1. השלם: " את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך".
2. השלם: "וישמע יתרו משה" (בכתיב חסר).
3. הדיבר השביעי בעשרת הדברות: "לא ___".
4. המילה בפרשה הזוה במשמעותה לשופר של אייל: "במשך ___ המה יעלו בהר" (בכתיב חסר).

מקבלים את התורה

לאחר יציאת מצרים, מגיע אל משה אורח חשוב: יתרו. יתרו הוא חמיו של משה. צפורה בתו ושני בניה שהיו אצלו בכל התקופה של יציאת מצרים, מגיעים אתו לפגישה. יתרו מהלל את גדולת ה' על כל הנסים והנפלאות שנעשו ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף. הוא נוכח לדעת כי על משה מטלות כל הבגיות של בני ישראל, והוא מצייע לו למנות שופטים שיטעבדו תחתיו, וכך יקל מעליו הנטל. בהמשך הפרשה מספר על מארע חשוב מאד - מתן תורה. במעמד הר סיני - המארע שבו כורת ה' ברית עם ישראל, נתנים להם עשרת הדברות הכתובים על שני לוחות הברית, חמש דברות בכל לוח. בלוח הראשון: ההכרה בא-ל אחד והאסור לעבד אילים; האסור לשאת את שם ה' לשוא; הצווי על השבת; והצווי לכבד את ההורים. בלוח השני: האסורים על רצח, נאוף, גנבה, מתן עדות שקר, וכן האסור לחמד את אשר לזולת.

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש ביטוי בפרשה המתאר את הביטחון המהירות שבהם הוציא הקב"ה את בני-ישראל ממצרים: "ואשא אתכם על ___ נשרים".

אנציקלופדיה
מי? מה? כמה? ולמה?
לפרטים ולהזמנות <<
073-222-12-50
shops.hidabroot.org

11 כרכים מרתקים עם כריכה קשה ודפי כרומו איכותיים שאלות ותשובות מגוונות ומרתקות, בליווי תמונות מרהיבות, מקוריות ובלעדיות | חוויה לימודית לכל גיל... לילדים, לנוער, למבוגרים ולכל שוחרי הידע, התרבות והמדע | מגיע במארז קרטרון מעוצב ואיכותי, מתאים גם כמתנה יפה ומרשימה

אתם והילדים
אוהבים
לשאל,
לחקור
ולהתעניין

נוגדי חמצון

בשני המאמרים הקודמים עסקנו ברדיקלים החופשיים שבתהליך הנקרא "חמצון" פוגעים בתאים ובאברים שונים ובכך מחלישים את תפקודי הגוף השונים. עוד כתבנו, שבגופינו קיימים נוגדי חמצון טבעיים, היודעים לנטרל תהליכי חמצון אלו ולהציל את הגוף מפגיעה של אותם רדיקלים חופשיים.

כיצד פועלים נוגדי החמצון? ובכן, לנוגדי החמצון יש תכונה שקיים אצלם אלקטרון "עודף" מבלי שעובדה זאת יהפוך אותם לרדיקל חופשי והם "תורמים" אלקטרון זה לרדיקל החופשי וכך הם מנטרלים אותו ומונעים אותו מלהזיק. הם קיימים בתכונתם זאת כדי להגן עלינו מפני גורמים מזיקים מתוך הגוף ומחוץ לגוף.

בגוף קיימים נוגדי חמצון טבעיים שתפקידם למנוע הגזמה בתהליכי חמצון המסייעים לבריאות שלנו. אולם, אם קיימת הגזמה ו/או מערכת החיסונית נחלשת יש חשיבות גדולה לקבל נוגדי חמצון מהמזון ולעיתים מתוספי מזון שונים. בעיקרון, נוגדי חמצון נמצאים במזונות צמחיים רבים. הם קיימים בהם כדי להגן עליהם מפני נזקים. וכשאנחנו אוכלים אותם אנחנו נהנים אף מפעילות נוגדת החמצון שבהם. מי הם, אפוא, נוגדי החמצון? ויטמינים שונים, כגון ויטמין A, ויטמין C וויטמין E. מינרלים כגון אבץ, סלניום, מנגן ועוד. חומר בשם Q-10, ועוד. כמו כן חומרים צמחיים שונים (פיטובימיקלים) כגון הצבעים השונים בצמחים, החומרים הנותנים את הריח, הטעם ועוד. דוגמה לדבר הוא הצבע הכתום שבגזר ובשאר הכתומים הנקרא 'בטא קרוטין'. הצבע האדום שבעגבניה, באבטיח ועוד הנקרא ליקופן ועוד רבים מאוד. המזונות העשירים ביותר בנוגדי חמצון הם פירות היער כגון: אוכמניות, חמוציות, פטל, תות שדה, דובדבנים ועוד. הירקות הכתומים כגון הגזר הדלעת וכדומה. בשנים האחרונות אף עלה קרנו של תבלין הכורכום ונחשף כוחו הגדול כנוגד חמצון רב עוצמה. מכאן, שיש לצרוך פירות וירקות מצבעים וגוונים שונים כיוון שבכך אנחנו מקבלים מגוון גדול יותר של נוגדי חמצון.

עתה, אבקש לציין נקודה מאוד חשובה ומהותית המתייחסת לתוספי מזון שונים הנלקחים בנפרד מהמזון שבהם הם נמצאים באופן טבעי, כגון ויטמין C, E או תוספים כמו בטא קרוטין ודומיו. דבר ברור הוא שנוגדי החמצון פעילים באופן יעיל יותר כשהם נמצאים בסביבה הטבעית שלהם מאשר כשהם ניטלים באופן שבודדו אותם מהסביבה הטבעית שלהם כגון הוויטמינים השונים וזאת מהטעם הפשוט שכשהם נמצאים בסביבה הטבעית שלהם עוצמת פעילותם מושפעת אף מהשפעת הגומלין עם חומרים נוספים הנמצאים בסביבתם וכשהם פועלים יחד השפעתם חזקה יותר. אליהו שכטר הוא אידיאולוג ומטפל טבעי

מה שלא נכתב בכתובה

מתן תורה מלמד גם את אופן הקשר הזוגי הנכון

לשאלתי: "מהם עשרת הדברות?" מציינים אנשים לא אחת את הצינור "ואהבת לרעך כמוך!" ובאמת, מדוע לא נכלל ה"דבר" החשוב הזה בעשרת הדברות? חז"ל, משווים את הלוחות לכתובה, ההסכם החוזי שבין איש לבין אשתו ואכן, גם בכתובה - לא נכללת החובה הבסיסית - לאהוב את בן הזוג! הסיבה לכך היא, מפני שישנם שני היבטים ליחסי זוגיות: הצד ההסכמי, החוזי, השטר: מי יזון ויפרנס, מי אחראי להסיע את הילדים ומי יחזיר אותם ומי ינקה את הבית במוצאי שבת. זהו הצד "הדמוקרטי" של ה"עסקה" ובכל מערכת זוגית הוא מקבל גוון ואופי שונה. ואולם, קיים גם צד לא רצוני והוא "ואהבת לרעך כמוך!". על הצד המחויב הזה, אין צורך לחתום אפילו מפני שבלעדיו, מתרוקן ההסכם הכתוב מתכנון. האהבה, שנתפסת בדתות שונות כדבר "התנדבותי" וספונטני, מצריכה ביהדות, כפייה ותחושת חובה - של האדם על עצמו, כמובן! באהבה - אין דמוקרטיה ובעוד שלגבי גיגית הכביסה ניתן להתווכח בסוגיה - מי יקפל ויסדר בארון, הרי שבסוגיית האהבה, כופה עלינו הקב"ה את הגיגית - היינו, הבלעדיות של קשר שמח, תחת קורת גג אחת! תרצו - תאהבו, לא תרצו "כאן תהא קבורתכם" - הבית יאבד את כל כוחות החיות שבו ויהפוך מפעל להזנת ילדים, או לחילופין, חברת הסעות. דווקא בצד הלא רצוני הזה, החובה לאהוב, מתגלעים הקשיים הגדולים אצל בני זוג -

קבלת התורה שלי

אחרי שנות שממון במדבר הרוחני ששהיתי בו, קרה הנס הגדול של חי

לעולם לא אשכח את מעמד הר סיני הפרטי שלי. זה היה אחרי תקופה של בלבול גדול ורעש פנימי עצום שלא נתן לי מנוח. אני, שנולדתי וגדלתי כנכדה לניצולי שואה בבית חילוני-ליברלי, אף פעם לא הבנתי על מה ולמה לא טוב לי בחיי. כלפי חוץ היה לי כל מה שאדם מן השורה יכול רק לחלום עליו, אולם בפנים הייתי שבורה ומרוסקת. הרגשתי שאין טעם לכלום, וככל שהשגתי יותר ויותר עניינים גשמיים, הריקנות שבי הלכה והתעצמה, עד שכמעט ולא הותירה בי, ולו פינה קטנה של שמחה פנימית אמיתית. נשלחתי על ידי אחי וגיסתי היקרים ל"נופש". ועוד איזה נופש... הישר מתל אביב.

הגעתי למקום ירוק כשצינור הציפורים מקבל את פני. ברגע הראשון בו נתקלו עיני במספר אנשים בעלי חזות חרדית נדמה היה לי שהתבלבלתי במקום. עד מהרה הסתבר לי שלא כך הדבר, ושזהו 'ה-מקום', ועוד איך. "נו, מילא" אמרתי לעצמי, לפחות אהנה מהנוף הפסטורלי והשלווה הירוקה. הייתי משועבדת לחלוטין לתפיסה זרה שכל קשר בינה לבין יהדות מקרי בהחלט.

כאשר "נדבקה" אליי "אחת מהם" וביקשה ממני בחיבות שופעת שאבוא להתרשם מ"הרצאה מרתקת של הרב זמיר כהן", ביטלתי את הרעיון בהינף יד, אך לא היא שתוותר. לאחר אילוצים נכנסתי בביטול בלתי מוסתר

בעוד שהתפקוד בבית ומחוצה לו - מושלם, הרי שחוסר החשק להשקיע, במילים טובות, בלימוד משותף, ביציאה לטיול, במראה מטופח - זועק לשמים והכל מפני שבני זוג בטוחים שעניינים אלה - ולוונטריים ותלויים ברצונם הטוב!

"אני לא מבין מה היא רוצה מחיי!" יאמר בן זוג מתוסכל, בטוח שחובתו כבן זוג מסתכמת בתלוש המשכורת שלו או בספוג'ה של יום שישי... ואז מה עושים? האם יש עוד סיכוי לאהבה? בוודאי. הקב"ה מלמד אותנו, במהלך מסירת הכתובה, כיצד מעוררים אהבה: "ואשא אתכם על כנפי נשרים!" הוא אומר לעם ישראל, והאור החיים הקדוש מפרש: "ויש לא-לוה מילין לעורר האהבה!" כדי לעורר אהבה, לא די במעשים עבור הבית או הילדים, יש לומר בפה, לבן הזוג, לילדים "ראו מה עשיתי עבורכם! רק מפני שאתם יקרים בעיני כל כך!". עוד - הקב"ה מקשט את ההר בפרחים יפים, וכל דיבר ודיבר היה מפיץ בושם על ראשי בני ישראל - מראה מטופח עבור בן הזוג, "נקי יהיה לביתו", הוא אחת מחובות האהבה!

עוד, ה' מקיף את ההר, הגג המשותף, בעננים. בית צריך להיות מקום של פרטיות ומקום שלא בורחים ממנו! אין לישון בחדרים נפרדים או לנסוע לתקופות ארוכות להשתלמויות או לעבודה!

והעיקר - תפילה יומיומית על האהבה, היא חובה קדושה: "מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי... כל הימים!" מבקש הקב"ה.

הזנחת האהבה, כמוה כשכירת הלוחות, כהפרחת אותיות הכתובה הקדושות - לאוור.

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי -

בהידברות שופט! 073-222-12-50

לאולם ההרצאות והתיישבתי ששה אלי-קרב. לא אני שאשתוק בזמן ש"שופטים את מוחי". להפתעתי הרבה, הרב עלה במאור פנים ומצאתי עצמי נסחפת לתוך הרצאה מרתקת שהביאה הוכחות על אמיתות התורה. בתחילה הקשיתי קושיות מבלי שאטרח לבקש את רשות הדיבור. עד מהרה החלו להביק בראשי ובלבי הארות בזו אחר זו. סוגיות כה רבות שליוו אותי לאורך השנים החלו להתיישב על מקומן. הרגשתי שחמצן מהול באור חדש זורם בעורקיי.

קול דממה דקה מילא את יישותי. אף ברק או רעם לא יכול היה להשתוות לעוצמת האור וההד שליוו את מעמד קבלת התורה הפרטי שלי, ושל נערות רבות שסבבו אותי באותה העת. מצאתי עצמי מלאה ברגשות מעורבים שערבלו בקרבן עבר, הווה ועתיד גם יחד. מה עושים עכשיו? האמת פרוסה פה לפני, אז לאן מכאן?! החלטתי ויצאתי לדרך חדשה ומרתקת.

הרבה שליחים למקום ברוך הוא שמזכה כל יהודי ברגע המתאים והמדויק לו ביותר, לקבל את התורה ולשמוח בה שמחה שמחיה את עצמותו, את חושיו, ומענגת את נשמתו בתענוג שאין שני לו בעולם הזה, בבחינת מעין עולם הבא.

אם כן, העצבות שהעיבה והעיקה על נשמותי קודם לכן התחלפה והפכה מנגע לענג מתוק ש"כולו רצון אהבה". וכדברי האור החיים הקדוש: "כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם".

ניתן להשיג את הערכות ליעוץ והעצמה והספר של הרבנית חגית אמאייב

בהידברות שופט חייגו! 073-222-12-50

נופש נשים

**בנושא
זוגיות
והינוך ילדים**

**במלון המפואר
לאונרדו י-ם
א' באדר - ג' באדר
27/2-1/3**

**בהשתתפות:
הרב זמיר כהן, הרב יצחק פנגר,
הרב יגאל כהן, הרב שמחה כהן**

המומחים
לזוגיות והינוך ילדים
על במה אחת

**הרבנית
ימימה
מזרחי**

**האמנית
חדוה לוי
מוזיקה ושמחה
אל תוך
הלילה**

סיוע לנשים ולילדים, לזוגות, הרב יצחק כהן, הרב יגאל כהן, הרב שמחה כהן, הרב זמיר כהן, הרב יצחק פנגר, הרבנית ימימה מזרחי, האמנית חדוה לוי, מוזיקה ושמחה אל תוך הלילה

לילה הרצאות • הרב שירה • תוכניות
חופשיות • סנאקות • ארוחות אורחה

לברורים והזמנות
הבטיחו את מקומכם **073-2221270** **הידברות** מספר ההזרמה

בורים ונהנים עם הידברות

ערכה מושלמת להורים וילדים, שתעלה לכם חיוך גדול על הפנים !!

**ברכישה הערכה,
קבלו מחיר מיוחד על USB
לשמיעה עם הרצאות של
הרב זמיר כהן או הרב יצחק פנגר**

**דיסק שרים
ומדברים אמונה**
עם אלבום מיוחד עם
מבחר השירים
של הזמר והיוצר
אודי דויד, ודברים
מחזקים ומרגשים
של הרב משה קינן.

+

**פאזל רצפה
ענק לילדים**
מרהיב ביופיו
עם 70 חלקים
גדולים במיוחד
ומצופים
בלמינציה.

+

**מגילת אסתר
מהודרת מבית
מלכות וקסברג**
משולבת באיורים
מרהיבים וסיפור
המגילה מעובד
ע"י מרשי חז"ל,
מתאים לילדים וגם
למבוגרים...

+

**מגילת אסתר
עם פירוש
הרב זמיר כהן**
פירוש מרתק על מגילת
אסתר כולל הלכות
חודש אדר ופורים
ותמונות מרהיבות של
חפירות משושן הבריה.

כדור שליח
עד הבית !!

ניתן לרכוש את המוצרים בנפרד
ולא רק במסגרת הערכה
shops.hidabrot.org

073-222-12-50

אל תחכו לעומסים, מהרו להזמין!

כא הזרכה
מאחורי מצחיק באיחור!

ט"ו

בואו להגות

סופ"ש פורים משמח!

שבת מרוממת באווירה כפרית נפלאה

בהשתתפות:

הרב יגאל כהן

קריאת מגילה * מופע פורימי מצחיק
מופע זמר * סעודת פורים ביום ראשון

את תפילות השבת ינעים
הפייטן בנימין דנישמון

מספר המקומות מוגבל
הבטיחו את מקומכם **073-2221270**

הידברות
נופש ופסגה לרגל ולשמחה

**במלון
ציפורי
בכפר
קיבוץ חפץ חיים**

10-12/3 אדר י"ד

